

Preek van 9 maart - 1veertigdagentijd - **Marc Massaer**
NET ALS JEZUS WEERSTAND BIEDEN AAN BEKORINGEN

Broeders en zusters in Christus,

Met de liturgische kleur paars zijn we begonnen aan de sterke liturgische tijd van de veertig dagen als voorbereiding op het hoogfeest van Pasen. Elk feest dient goed voorbereid te worden, wil je er ten volle van kunnen genieten. De veertigdagentijd is een tijd van inkeer en bezinning om te werken aan je netwerk van relaties. Zoals Jezus door de H. Geest naar de woestijn geleid werd, zo nodigt God ons uit ons te bezinnen op ons leven. Waar staan wij als christenen in ons geloof? Wat helpt ons beter te geloven, en wat leidt ons af van het geloof in God?

Om veilig te rijden in het verkeer en geen ongelukken te veroorzaken moet je de weg goed in de gaten houden. Je mag je ook niet laten afleiden door een smartphone, harde muziek of alcohol. Om als christen veilig door het leven te gaan dien je Jezus als de Weg voor ogen te houden en waakzaam te zijn voor alles wat je afleidt van de weg van God. We mogen ons niet verliezen in bijkomstigheden of bijzaken in het geloof en dienen onze blik gericht te houden op het centrum van het geloof en dat is Jezus Christus.

Wat Jezus door de drie bekoringen in de woestijn heeft meegemaakt, daarmee krijgt ieder mens in zijn leven te maken.

“Als Gij de Zoon van God bent, verander dan deze stenen in brood”. Het is de bekoring van de zintuiglijke genoegens en de bekoring om alles te doen om een luxe leventje van genot en plezier te leiden. Je kunt zo opgaan in de wereld dat je zelfgenoegzaam wordt, blijft steken in je comfortzone en God vergeet, waardoor je niet meer het licht van het geloof uitstraalt. Je kunt je in vele activiteiten zo verliezen dat je door de bomen het bos niet meer ziet. Een goed evenwicht vinden tussen een actief en een bezinnend geloofsleven is een hele kunst. Het is de keuze tussen Martha en Maria.

Wat zijn volgens de Kerk de kerntaak en de kernactiviteiten van een gelovige? Wat is de core business? zouden ze in het bedrijfsleven zeggen, en ook: leg je daarop toe, anders red je het niet en ga je failliet. Als bedrijf kun je niet alles aanbieden; je moet je beperken tot activiteiten waarin je goed bent, en die zorgen voor de vitaliteit van het bedrijf. Het is niet anders in de Kerk: je kunt je verliezen in allerlei activiteiten en de persoonlijke relatie met Jezus Christus verwaarlozen. De belangrijkste missie van de Kerk is de verkondiging van het geloof, zodat mensen kennis krijgen van de wijsheid van de H. Schrift en in contact komen met de liefde en de barmhartigheid van God. Het is de H. Geest die de kerk in beweging zet en zorgt voor nieuw leven en nieuwe activiteiten.

“Als Gij de Zoon van God bent, kniel dan voor mij neer in aanbidding en ik zal je alle koninkrijken der aarde geven.” Dit is de bekoring van de macht om God en de mensen naar je hand te zetten. Op zich is macht niet verkeerd, als die ten dienste van mensen wordt gebruikt. Maar mensen met macht hebben vaak de neiging hun eigenbelang en het belang van hun kringetje van rijke vrienden te bevorderen ten nadele van het volk. In de geschiedenis maar ook in onze tijd zien we dat mensen die te lang aan de macht blijven, deze macht vaak misbruiken. Op zijn tijd nieuwe mensen naar voren schuiven in de politiek, de Kerk en het verenigingsleven is nodig om nieuwe initiatieven te ontwikkelen en een nieuwe wind te laten blazen.

“Als Gij de Zoon van God zijt, werp u dan naar beneden want de engelen zullen u opvangen.” Het is de bekoring van trots te denken dat je alles zelf kunt doen, los van God en je medemensen. Het is de bekoring van jezelf centraal stellen en geen rekening houden met de wensen van God en je medemens. Het is de ondeugd van ijdelheid: denken dat jij het

centrum van de wereld bent, terwijl God het centrum van ons leven dient te zijn. Als we in de kerk liturgie vieren, dan is dit openbare eredienst aan God en nemen we de noden en zorgen van de mensen mee in het gebed. Een liturgie die alleen maar de mens centraal stelt en verheerlijkt en God op de tweede plaats zet, gaat voorbij aan de kerntaak van de liturgie die bestaat in het loven, eren en danken van God omwille van zijn liefde en barmhartigheid in de persoon van Jezus Christus.

Veertig dagen krijgen we de tijd om na te denken over ons leven en meer los te komen van de dingen die ons afhouden van God. Moge deze genadevolle tijd voor ons een groei betekenen in ons spirituele leven en onze persoonlijke relatie met Jezus Christus, zodat dit kan uitstralen naar ons naaste. Amen.